KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.3.2022 r.
COM(2022) 88 final

2022/0062 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej podczas 105. posiedzenia Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu i 46. posiedzenia Komitetu Ułatwień odnośnie do przyjęcia rezolucji w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniającej rezolucję MSC.149(77), oraz zmian do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego (konwencji FAL)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 105. posiedzeniu Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu (MSC 105) Międzynarodowej Organizacji Morskiej, które odbędzie się w dniach 20–29 kwietnia 2022 r., oraz na 46. posiedzeniu Komitetu Ułatwień (FAL 46) Międzynarodowej Organizacji Morskiej, które odbędzie się w dniach 9–13 maja 2022 r.

Podczas MSC 104 zaplanowano przyjęcie na MSC 105 rezolucji MSC w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniającej rezolucję MSC.149(77).

Podczas FAL 45 zaplanowano przyjęcie na FAL 46 zmian do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego (konwencja FAL).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja o Międzynarodowej Organizacji Morskiej

Konwencją o Międzynarodowej Organizacji Morskiej ustanowiono Międzynarodową Organizację Morską (IMO). Celem IMO jest stworzenie forum współpracy w zakresie regulacji i praktyk dotyczących wszelkich kwestii technicznych, które mają wpływ na żeglugę w handlu międzynarodowym. Ponadto zadaniem IMO jest propagowanie powszechnego przyjmowania najwyższych możliwych standardów w kwestiach bezpieczeństwa morskiego, efektywności żeglugi oraz zapobiegania zanieczyszczaniu środowiska morskiego przez statki i jego kontroli, przy jednoczesnym wspieraniu równych warunków działania. Organizacja ta zajmuje się także sprawami administracyjnymi i prawnymi.

Konwencja weszła w życie w dniu 17 marca 1958 r.

Wszystkie państwa członkowskie są stronami tej konwencji. Unia nie jest stroną konwencji.

Wszystkie państwa członkowskie są stronami Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego (konwencja FAL), przyjętej w dniu 9 kwietnia 1965 r., która weszła w życie w dniu 5 marca 1967 r. Unia nie jest stroną konwencji FAL.

2.2. Międzynarodowa Organizacja Morska

Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) to specjalistyczna agencja Organizacji Narodów Zjednoczonych odpowiedzialna za bezpieczeństwo i ochronę żeglugi oraz za zapobieganie zanieczyszczaniu morza przez statki. Jest to ogólnoświatowa instytucja zajmująca się wyznaczaniem norm w zakresie bezpieczeństwa, ochrony i ekologiczności żeglugi międzynarodowej. Jej główna rola polega na tworzeniu ram regulacyjnych dla sektora żeglugi, które będą sprawiedliwe i skuteczne oraz zostaną powszechnie przyjęte i wdrożone.

Do IMO może przystąpić każde państwo i wszystkie państwa członkowskie UE należą do tej organizacji. Stosunki UE z IMO opierają się w szczególności na porozumieniu o współpracy pomiędzy Międzyrządową Morską Organizacją Doradczą (IMCO) a Komisją Wspólnot Europejskich w sprawach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania stron, zawartym w 1974 r.

W skład Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu IMO wchodzą wszyscy członkowie IMO, a jego posiedzenia odbywają się co najmniej raz w roku. Rozpatruje on wszelkie sprawy wchodzące

w zakres działań organizacji dotyczące pomocy nawigacyjnych, budowy i wyposażenia statków, obsady z punktu widzenia bezpieczeństwa, przepisów w zakresie zapobiegania zderzeniom, obchodzenia się z ładunkami niebezpiecznymi, procedur i wymogów bezpieczeństwa morskiego, informacji hydrograficznych, dzienników i zapisów nawigacyjnych, badania wypadków morskich, ratowania i ratownictwa, a także wszelkich innych kwestii mających bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo morskie.

W skład Komitetu Ułatwień IMO wchodzą wszyscy członkowie IMO, a jego posiedzenia odbywają się co najmniej raz w roku. Zajmuje się on sprawami związanymi z ułatwianiem międzynarodowego obrotu morskiego, w tym wchodzeniem do, pobytem i wychodzeniem statków, osób i ładunków z portów. Komitet zajmuje się również kwestiami związanymi z e-biznesem, w tym koncepcją pojedynczego punktu kontaktowego, i dąży do zapewnienia właściwej równowagi między regulacjami a ułatwianiem międzynarodowego handlu morskiego.

Zarówno Komitet Bezpieczeństwa na Morzu, jak i Komitet Ułatwień IMO zapewniają środki do celów wykonywania wszelkich obowiązków powierzonych im zgodnie z konwencją o IMO przez Zgromadzenie Międzynarodowej Organizacji Morskiej lub Radę Międzynarodowej Organizacji Morskiej bądź wszelkich obowiązków w powyższym zakresie, które mogą zostać im powierzone w jakimkolwiek innym instrumencie międzynarodowym lub na jego podstawie i zaakceptowane przez IMO. Decyzje Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu oraz Komitetu Ułatwień i ich organów pomocniczych są podejmowane większością głosów ich członków.

2.3. Planowany akt Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu IMO

W dniach 20–29 kwietnia 2022 r. MSC 105 ma przyjąć projekt rezolucji MSC w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniającej rezolucję MSC.149(77).

Celem planowanej rezolucji jest poprawa przyjętych wcześniej, na mocy rezolucji MSC.149(77), wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych.

2.4. Planowany akt Komitetu Ułatwień IMO

W dniach 9–13 maja 2022 r. na FAL 46 ma nastąpić przyjęcie zmian do konwencji FAL. Celem planowanych zmian jest dokonanie przeglądu i aktualizacji załącznika do konwencji FAL w celu zbliżenia tego załącznika do wymogów rozporządzenia (UE) 2019/1239 i uzgodnionych reguł biznesowych dotyczących jego wdrożenia, mianowicie poprzez wprowadzenie obowiązku przekazywania danych drogą elektroniczną za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, uniknięcie powtarzania elementów danych, uniemożliwienie korzystania z formularzy papierowych do przekazywania informacji oraz zniesienie wymogu składania odręcznego podpisu.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

3.1. Rezolucja MSC w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniająca rezolucję MSC.149(77).

Podczas 8. posiedzenia Podkomitetu ds. Żeglugi, Łączności oraz Poszukiwania i Ratownictwa (NCSR 8), które odbyło się wirtualnie w dniach 19–23 kwietnia 2021 r., podkomitet uzgodnił projekt rezolucji MSC w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniającej rezolucję MSC.149(77), z myślą o zatwierdzeniu przez MSC 104, a następnie przyjęciu przez MSC 105.

Na MSC 104 zatwierdzono planowane zmiany, wskazując w pkt 12.8.2.9 sprawozdania z MSC 104 (MSC 104/18), że przewiduje się przyjęcie wspomnianych zmian na MSC 105.

Na NCSR 8 stanowisko Unii polegało na poparciu propozycji CIRM (NCSR 8/6/2) i Japonii (NCSR 8/6/4) dotyczących zmiany rezolucji MSC.149(77) w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych w celu uwzględnienia jednolitej interpretacji uzgodnionej na NCSR 7 oraz zaproponowania, by jako podstawę zmiany rezolucji wykorzystano dokument NCSR 8/6/4 (Japonia).

Unia powinna poprzeć te zmiany, ponieważ ulepszą one przyjęte wcześniej, na mocy rezolucji MSC.149(77), wymagania techniczno-eksploatacyjne dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, aby uwzględnić modernizację światowego morskiego systemu łączności alarmowej i bezpieczeństwa (GMDSS) oraz jednolitą interpretację terminów ważności baterii dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych.

3.2. Zmiany do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego (konwencja FAL)

Na 42. posiedzeniu FAL zatwierdził nowy dokument „Przegląd i aktualizacja załącznika do konwencji FAL” w celu wzmocnienia przepisów dotyczących elektronicznego przekazywania informacji, aby uwzględnić wyraźne zobowiązanie organów publicznych do wprowadzenia pojedynczego punktu kontaktowego, wprowadzenia zasady „jednorazowego zgłoszenia”, wprowadzenia obowiązku korzystania z kompendium IMO dotyczącego ułatwiania i gospodarki elektronicznej w celu zapewnienia harmonizacji definicji danych, wyjaśnienia funkcji formularzy FAL w kontekście przekazywania drogą elektroniczną oraz uchylenia wymogu składania odręcznego podpisu. Nowy dokument został ujęty w dwuletnim programie działań na lata 2018–2019 oraz we wstępnym programie posiedzenia FAL 43, przy czym docelowym rokiem zakończenia jest 2021 r. W związku z tym na FAL 42 podjęto decyzję o utworzeniu grupy korespondencyjnej ds. przeglądu i aktualizacji załącznika do konwencji FAL koordynowanej przez Francję i polecono temu państwu członkowskiemu rozpoczęcie przeglądu załącznika do konwencji FAL i opracowanie projektu zmian do dalszego rozpatrzenia przez FAL 43.

FAL 43 poparł prace grupy korespondencyjnej i postanowił między innymi, że:

- zalecanej praktyce w zakresie ustanowienia pojedynczego punktu kontaktowego należy nadać status normy;
- definicja pojedynczego punktu kontaktowego powinna być definicją ogólną;
- kompendium IMO nie powinno stanowić części załącznika do konwencji FAL, lecz należy jedynie umieścić odniesienie do tego dokumentu;

- nie należy uwzględniać w liście załogi obowiązku posiadania wizy (jeżeli jest konieczna) na potrzeby urlopu na lądzie;
- ustanowienie krajowych komitetów ds. ułatwień powinno pozostać zalecaną praktyką;
- niezbędne były dalsze rozmowy na temat tego, czy elementy danych wymienione w załączniku do konwencji FAL powinny pozostać wymienione w odniesieniu do formalności, czy też należy ująć w dodatku wykaz całościowy.

Komitet zatwierdził również ponowne powołanie grupy korespondencyjnej ds. przeglądu i aktualizacji załącznika do konwencji FAL, koordynowanej przez Francję.

FAL 44 zatwierdził stosowanie skonsolidowanej głównej listy danych zawartej w dodatku do załącznika do konwencji FAL i zgodził się na scalenie w jeden standard dotychczasowych standardów dotyczących wymogów uwierzytelniania dla każdej z deklaracji zawartych w załączniku do konwencji FAL. Komitet zatwierdził również ponowne powołanie grupy korespondencyjnej ds. przeglądu i aktualizacji załącznika do konwencji FAL, koordynowanej przez Francję, i ustalił przesunięcie docelowego terminu zakończenia na rok 2023.

Na FAL 45 zatwierdzono planowane zmiany załącznika do konwencji FAL, a w pkt 4.17 sprawozdania FAL (FAL 45/22) stwierdzono, że przewiduje się przyjęcie wspomnianych zmian na FAL 46.

Na FAL 42 stanowisko Unii polegało na poparciu propozycji Turcji (FAL 42/14) dotyczącej opracowania nowego dokumentu „Przegląd i aktualizacja załącznika do konwencji FAL". Decyzje podjęte na FAL 43, FAL 44 i FAL 45 były ponadto zgodne ze stanowiskami Unii.

W związku z tym Unia powinna poprzeć te zmiany, ponieważ zbliżają one załącznik do konwencji FAL do wymogów rozporządzenia (UE) 2019/1239 i przyjąć uzgodnione reguły biznesowe dotyczące wdrożenia tego rozporządzenia, a mianowicie uczynią przekazywanie drogą elektroniczną za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego obowiązkowym, uniemożliwią powtarzanie elementów danych, zapobiegną wykorzystywaniu formularzy papierowych do przekazywania informacji oraz zniosą wymóg składania odręcznych podpisów.

3.3. Odnośne przepisy i kompetencje UE

3.3.1. Rezolucja MSC w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniająca rezolucję MSC.149(77).

Przenośne radiotelefony VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych są objęte dyrektywą 2014/90/UE w sprawie wyposażenia morskiego, ponieważ wymieniono je jako pozycję 5.17 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1158 z dnia 22 czerwca 2021 r. w sprawie wymogów w zakresie projektu, budowy i działania oraz norm dotyczących badań dla wyposażenia morskiego i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/1170[1]. Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1158 odnosi się do rezolucji IMO MSC.149(77) w sprawie przyjęcia zmienionych wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych.

W związku z tym wymagania techniczno-eksploatacyjne dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, które mają zostać przyjęte na

[1] Dz.U. L 254 z 16.7.2021, s. 1.

MSC 105, będą miały wpływ na wymogi mające zastosowanie na podstawie dyrektywy 2014/90/UE.

3.3.2. Zmiany do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego (konwencja FAL)

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/65/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich i uchylająca dyrektywę 2002/6/WE[2] („dyrektywa w sprawie formalności sprawozdawczych") ma na celu uproszczenie i zharmonizowanie procedur administracyjnych stosowanych w transporcie morskim poprzez ustanowienie zasady przekazywania informacji drogą elektroniczną i zracjonalizowanie formalności sprawozdawczych. W art. 7 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie Unii do akceptowania formularzy FAL do celów spełnienia formalności sprawozdawczych. W dyrektywie „formularze FAL" zdefiniowano w art. 2 lit. c) jako „znormalizowane formularze w formie przewidzianej w konwencji FAL". Wykaz formularzy FAL znajduje się ponadto w części B załącznika do dyrektywy 2010/65/UE.

W 2019 r. UE przyjęła rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1239 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające europejski system morskich pojedynczych punktów kontaktowych i uchylające dyrektywę 2010/65/UE[3]. Rozporządzenie to weszło w życie, ale jego stosowanie rozpocznie się dopiero od dnia 15 sierpnia 2025 r. Na podstawie tych nowych ram zostaną podjęte istotne kroki zmierzające do dalszego zmniejszenia obciążeń administracyjnych oraz zwiększenia efektywności i atrakcyjności transportu morskiego. Przewidziano w nim utworzenie europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych obejmującego wspólny zbiór danych, zharmonizowane interfejsy sprawozdawczości oraz stosowanie zasady „jednorazowości zgłaszania". Termin „zbiór danych europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych" zdefiniowano w art. 2 pkt 8 rozporządzenia jako „kompletny wykaz elementów danych wynikający z obowiązków sprawozdawczych". Obowiązki sprawozdawcze zostały określone w załączniku do wspomnianego rozporządzenia i obejmują wszystkie formularze FAL w części B. Ponadto art. 3 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia stanowi, że „Oceniając, czy elementy danych mają być włączone do zbioru danych europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych Komisja uwzględnia kwestie bezpieczeństwa, a także zasady konwencji FAL, mianowicie zasadę wymagania zgłaszania jedynie kluczowych informacji i ograniczenia liczby pozycji do minimum".

Zmiany w załączniku do konwencji FAL, które mają zostać przyjęte na FAL 46, będą zatem miały wpływ na stosowanie wyżej wymienionych przepisów dyrektywy 2010/65/UE oraz rozporządzenia (UE) 2019/1239 od daty rozpoczęcia jego stosowania.

3.3.3. Kompetencja UE

Rezolucja MSC w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych telefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniająca rezolucję MSC.149(77), miałaby wpływ na prawo Unii, w szczególności na stosowanie dyrektywy 2014/90/UE.

[2] Dz.U. L 283 z 29.10.2010, s. 1.
[3] Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 64.

Zmiany w załączniku do konwencji FAL miałyby wpływ na prawo Unii, w szczególności na stosowanie dyrektywy 2010/65/UE oraz rozporządzenia (UE) 2019/1239 od daty rozpoczęcia jego stosowania.

W związku z tym Unia ma wyłączną kompetencję na mocy art. 3 ust. 2 akapit ostatni TFUE i należy określić stanowisko Unii w sprawie aktów dotyczących przyjęcia wyżej wymienionych zmian.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy".

Art. 218 ust. 9 TFUE ma zastosowanie niezależnie od tego, czy Unia jest członkiem organu lub stroną umowy[4].

Pojęcie „akty mające skutki prawne" obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii"[5].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komitet Bezpieczeństwa na Morzu i Komitet Ułatwień IMO są organami utworzonymi na podstawie umowy, a mianowicie Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Morskiej.

Akty, do przyjęcia których wzywa się powyższe dwa Komitety IMO, stanowią akty mające skutki prawne. Planowane akty mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść następujących aktów legislacyjnych Unii:

– dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylająca dyrektywę Rady 96/98/WE. Ze względu na fakt, że przenośne radiotelefony VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych są objęte dyrektywą 2014/90/UE w sprawie wyposażenia morskiego, gdyż wymieniono je jako pozycję 5.17 w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/1158 w sprawie wymogów w zakresie projektu, budowy i działania oraz norm dotyczących badań dla wyposażenia morskiego i uchylającym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/1170.

– dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/65/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich i uchylająca dyrektywę 2002/6/WE oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1239 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające europejski system morskich pojedynczych punktów

[4] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-399/12, Niemcy/Rada (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 64.

[5] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-399/12, Niemcy/Rada (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

kontaktowych i uchylające dyrektywę 2010/65/UE od daty rozpoczęcia jego stosowania. Ze względu na fakt, że w art. 7 wspomnianej dyrektywy nałożono na państwa członkowskie UE obowiązek akceptowania formularzy FAL, natomiast art. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1239 stanowi, że „Oceniając, czy elementy danych mają być włączone do zbioru danych europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych Komisja uwzględnia kwestie bezpieczeństwa, a także zasady konwencji FAL, mianowicie zasadę wymagania zgłaszania jedynie kluczowych informacji i ograniczenia liczby pozycji do minimum".

W związku z tym przyjęcie

– rezolucji MSC w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniającej rezolucję MSC.149(77)

oraz zmian do

– załącznika do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego (konwencja FAL)

miałoby wpływ na przepisy Unii, w szczególności na dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylającą dyrektywę Rady 96/98/WE; dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/65/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich i uchylającą dyrektywę 2002/6/WE; oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1239 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające europejski system morskich pojedynczych punktów kontaktowych i uchylające dyrektywę 2010/65/UE od dnia rozpoczęcia jego stosowania.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą transportu morskiego. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 100 ust. 2 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 100 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

2022/0062 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej podczas 105. posiedzenia Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu i 46. posiedzenia Komitetu Ułatwień odnośnie do przyjęcia rezolucji w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniającej rezolucję MSC.149(77), oraz zmian do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego (konwencji FAL)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Konwencja o Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) weszła w życie w dniu 17 marca 1958 r.

(2) IMO to organizacja wyspecjalizowana Organizacji Narodów Zjednoczonych odpowiedzialna za bezpieczeństwo i ochronę żeglugi oraz zapobieganie zanieczyszczeniom mórz i powietrza powodowanym przez statki. Wszystkie państwa członkowskie Unii są członkami IMO. Unia nie jest członkiem IMO.

(3) Na podstawie art. 28 lit. b) konwencji o IMO Komitet Bezpieczeństwa na Morzu zapewnia środki do celów wykonywania wszelkich obowiązków powierzonych mu zgodnie z tą konwencją przez Zgromadzenie IMO lub przez Radę IMO bądź wszelkich obowiązków w zakresie wspomnianego artykułu, które mogą zostać powierzone Komitetowi Bezpieczeństwa na Morzu na podstawie jakiegokolwiek innego instrumentu międzynarodowego i zaakceptowane przez IMO.

(4) Zgodnie z art. 48 lit. a) Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Morskiej Komitet Ułatwień może przyjmować zmiany do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego („konwencja FAL”)[1]. Wszystkie państwa członkowskie są stronami konwencji FAL. Unia nie jest stroną tej konwencji.

(5) Na 105. posiedzeniu w dniach 20–29 kwietnia 2022 r. Komitet Bezpieczeństwa na Morzu ma zatwierdzić rezolucję w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniającą rezolucję MSC.149(77).

[1] Konwencja FAL weszła w życie w dniu 5 marca 1967 r.

(6) Na 46. posiedzeniu w dniach 9–13 maja 2022 r. Komitet Ułatwień ma przyjąć zmiany do załącznika do konwencji FAL.

(7) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno być zajęte w imieniu Unii na 105. posiedzeniu Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu, ponieważ planowana rezolucja MSC w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniająca rezolucję MSC.149(77), będzie mogła mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylającą dyrektywę Rady 96/98/WE[2].

(8) Przyjęcie rezolucji MSC w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniającej rezolucję MSC.149(77), oznaczałoby ulepszenie uprzednio przyjętych wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych. Unia powinna zatem poprzeć tę rezolucję, ponieważ ma ona na celu przygotowanie modernizacji światowego morskiego systemu łączności alarmowej i bezpieczeństwa (GMDSS) i ma uwzględniać jednolitą interpretację terminów ważności baterii dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych.

(9) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 46. posiedzeniu Komitetu Ułatwień, ponieważ planowane zmiany załącznika do konwencji FAL będą mogły mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/65/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich i uchylającą dyrektywę 2002/6/WE[3] oraz na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1239 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające europejski system morskich pojedynczych punktów kontaktowych i uchylające dyrektywę 2010/65/UE od dnia rozpoczęcia jego stosowania[4].

(10) Zmiany w załączniku do konwencji FAL spowodowałyby zbliżenie tego załącznika do wymogów rozporządzenia (UE) 2019/1239 i uzgodnionych reguł biznesowych dotyczących jego wdrożenia, mianowicie poprzez wprowadzenie obowiązku przekazywania danych drogą elektroniczną za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, uniknięcie powtarzania elementów danych, uniemożliwienie korzystania z formularzy papierowych do przekazywania informacji oraz zniesienie wymogu składania odręcznego podpisu.

(11) Stanowisko Unii powinno zostać wyrażone przez działające wspólnie państwa członkowskie Unii, które są członkami Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu oraz Komitetu Ułatwień IMO,

[2] Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 146.
[3] Dz.U. L 283 z 29.10.2010, s. 1.
[4] Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 64.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 105. posiedzeniu Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), polega na wyrażeniu zgody na przyjęcie rezolucji MSC w sprawie wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla przenośnych radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej dla jednostek ratunkowych, zmieniającej rezolucję MSC.149(77).

Artykuł 2

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 46. posiedzeniu Komitetu Ułatwień IMO, polega na wyrażeniu zgody na przyjęcie zmian załącznika do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego („konwencja FAL”).

Artykuł 3

1. Stanowisko, o którym mowa w art. 1, wyrażają działające wspólnie państwa członkowskie Unii, które są członkami Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu IMO.
2. Stanowisko, o którym mowa w art. 2, wyrażają działające wspólnie państwa członkowskie Unii, które są członkami Komitetu Ułatwień IMO.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący